

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: یوری زاگوسکین (Yuri ZAGOSKIN)

برگردان از: ا. م. شیری

۰۶ سپتمبر ۲۰۲۰

سازمانگران و رهبران انقلاب بلاروس

جفری جوک چندزبانه در بلاروس

برای درک صحیح وقایع بلاروس باید واقعه را به نام خودش نامید.

در صفحه تویتر سفارت ایالات متحده آمریکا در بلاروس در باره تعیین جفری جوک- دکتر علوم تاریخی و سیاسی به عنوان کاردار ایالات متحده در بلاروس، نکته بسیار جالب توجه این است که اطلاعات به اختصار داده شده است: هیچ رقمی، هیچ تاریخی، حتی سال تولد فردی که به عموم معرفی می‌شود، ذکر نشده است...

در شرح زندگانی و فهرست خدمتی کاردار جدید چنین نوشته‌اند: "دیپلمات حرفه‌ای، ... قبل از انتصاب در مینسک، او در بخش برنامه‌ریزی سیاسی وزارت خارجه آمریکا به ریاست پمپئو شاغل بود و مسؤلیت تجزیه و تحلیل و ارائه پیشنهادات برای اتحادیه اروپا، جمهوری‌های بالکان غربی و کشورهای سابق اتحاد شوروی را بر عهده داشت. جفری جوک (نام کامل: جفری گلن جوک) عهده‌دار وظایف سیاسی در سفارتخانه‌های ایالات متحده در کرواسی، نیکاراگوئه، صربستان و ترکمنستان بود. جفری جوک در واشینگتن در مرکز عملیات وزارت خارجه، در بخش اسرائیل و فلسطین، و همچنین دو بار در بخش اتحادیه اروپا و بخش روابط منطقه‌ای شاغل بود. جناب جوک مدرک لیسانس در رشته تاریخ و زبان فرانسه را از دانشگاه مینه‌سوتا و مدرک فوق لیسانس و دکترای خود در رشته تاریخ اروپا و تاریخ روابط بین‌المللی آمریکا را از دانشگاه اوهایو اخذ کرد. تز دکترای او به جامعه اقتصادی اروپا که اتحادیه اروپا ادامه می‌دهد، اختصاص داشت. او، در دانشگاه میامی (ایالت اوهایو) مناسبات بین‌المللی و تاریخ اروپا را تدریس می‌کرد. جناب جوک به زبان‌های فرانسوی، آلمانی، کرواسی (منظور، زبان صربی)، اسپانیولی و روسی مسلط است. او با ایونا جوک (مأخوذ از یوهنای کرواسی)، کارمند خدمات سیاسی ازدواج کرده است. زوج جوک دو بچه دارند".

در برنامه ویدئویی که برای بینندگان بلاروس در نظر گرفته شده بود، رئیس دیپلماسی آمریکا به حالت فتری در مقابل دوربین ظاهر شد و گفت: آشنائی با آداب و سنن بلاروس و همچنین، با شهروندان این کشور برای او جالب است و در ادامه اظهار داشت، ورزش دوچرخه‌سواری و فوتبال آمریکائی را دوست دارد.

در اینجا اضافه کنیم که، دکتر جوک مؤلف یک اثر تاریخی بسیار چشمگیر بر بنیان تز دکترای خود می‌باشد. کتاب در سال ۲۰۰۲ تحت عنوان "طرح‌های عالی و چشم‌اندازهای وحدت: قدرتهای اتلانتیکی و سازماندهی مجدد اروپای غربی" به چاپ رسید. این کتاب به تاریخ "همگرایی اروپا" پس از جنگ اختصاص یافته است. به سخن دیگر، طرح

تبدیل تدریجی و بی‌بازگشت اروپای غربی به تیول ایالات متحده آمریکا را توضیح می‌دهد. دکتر جوک در باره این روند چنین می‌نویسد: "ارزش‌های مشترک دموکراتیک، علاقه مندی به توسعه اقتصادی و لزوم جبهه قدرتمند سیاسی و نظامی برای مقابله با جبهه اتحاد شوروی کشورهای آتلانتیک را به همدیگر نزدیک کرد و باعث تکامل درک جدید از همکاری گردید". این نوع و شیوه همکاری اکنون تنها راه ممکن همکاری برای "غرب متحد" است.

در شرح زندگانی دیگری که برای جلب توجه صربها در سال ۲۰۱۱ نوشته شده، می‌خوانیم: "دکتر جفری جوک، معاون مشاور سیاسی سفارت ایالات متحده آمریکا در بلغراد است (...). از زمان اشتغال به خدمات دیپلماتیک دکتر جوک در کرواسی، نیکاراگوئه، در مرکز عملیات ۲۴ ساعته واکنش بحران وزارت امور خارجه، در بخش اداره امور اتحادیه اروپا و امور مناطق اروپا در آنجا، و همچنین در شعبه امور اسرائیل و فلسطین کار کرده است. در اینجا فهرست سمت‌های دکتر علوم تاریخی-سیاسی اطلاعات نسبتاً بیشتری به ما می‌دهد. در ضمن، در لیست کارکنان سفارت ایالات متحده آمریکا در بلغراد به تاریخ ۱۲ اپریل سال ۲۰۱۲، آقای جفری جوک به عنوان دبیر اول قید شده است. اگر این اشتباه تاپی هم بوده باشد، صعود او از نردبان فعالیت‌های دیپلماتیک قابل مشاهده است.

جفری جوک فعالیت دیپلماتیک خود را در سال ۲۰۰۱ با اشتغال در پست معاون کنسول ایالات متحده در زاگرب آغاز کرد. اما از آن زمان از نردبان ترقی بسیار سریع بالا رفت.

تعدادی از منابع، شغل اصلی او را مأمور سابق دفتر اطلاعاتی وزارت خارجه می‌نامند. ظاهراً، چنین هم هست. فقط مفهوم واژه "سابق" موجب تردید می‌شود.

ظاهر شدن دکتر چند زبانه در مینسک، مصادف است با شروع آنچه که اتفاق افتاد - و پایه رویدادهای امروزی در این منطقه در سال ۲۰۰۴ گذاشته شده است. ۲۰ اکتوبر رئیس جمهور جورج بوش "فرمان دموکراسی در بلاروس" را که توسط کریستوفر اسمیت، نماینده جمهوری‌خواه کنگره (ایالت نیوجرسی) تهیه شده بود، امضاء کرد. به موجب این "فرمان" میلیون‌ها دلار کمک مالی به گروه‌های مخالف از طریق بنیاد ملی حمایت از دموکراسی اعطاء گردید. این بنیاد در سالهای ۱۹۸۰ به منظور عملیاتی کردن یکسری فعالیت‌های مخفی سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا - سیا تشکیل شد. در این رابطه بوش تصریح کرد: "ایالات متحده با متحدان و شرکای ما به منظور کمک به هر کسی که در راه بازگرداندن بلاروس به جایگاه قانونی آن در جامعه دموکراتیک آوروآتلانتیک تلاش کند، همکاری خواهد کرد". بنیاد ملی حمایت از دموکراسی برای آموزش فعالان جوان، راه‌اندازی فرستنده‌های رادیویی و تلویزیونی بودجه تخصیص داد، بودجه سازمان‌های غیردولتی طرفدار همگرایی با اروپا و غیره را تأمین کرد. اما، الکساندر لوکاشنکو براحتی از یک انقلاب رنگی در سال ۲۰۰۶، زمانی که دولت بوش او را "آخرین دیکتاتور اروپا" و عضو "محور شرارت" نامید، عبور کرد.

همان گروه‌های حرفه‌ای و مجرب خرابکاری سیاسی به بلاروس اعزام شدند. پیتر آکرمن معروف، یک تاجر موفق، مهمتر از همه، ادامه دهنده کار جین شارپ در میان آنها بود. مجله "نیو ریپوبلیک" با تحسین و تمجید از کارهای آکرمن نوشت: "به دنبال پیروزی ناگهانی انقلاب مسالمت‌آمیز در مصر، توجه عمومی به نفوذ ظاهراً همه‌جاگیر پیتر آکرمن باتکدار سرمایه‌گذار پیشین، که نقش پدرخوانده روشنفکر جنبش‌های اعتراضی خاورمیانه را بازی می‌کرد، جلب شد. گروه او، در مرکز بین‌المللی رویارونی‌های بدون خشونت، به تولید فلمهای آموزشی برای رهبران انقلاب‌های بدون خشونت مشغول بود." (...)

همکاران آکرمن برای بلاروس یک همچو انقلاب بدون خشونت، مسالمت‌آمیز، البته، رنگی تدارک دیدند.

۴ دسامبر سال ۲۰۱۱ مجلس سنای امریکا "قانون دموکراسی و حقوق بشر در بلاروس" را به عنوان ضمیمه قانون سال ۲۰۰۴ با بیان نظر کنگره در این خصوص که "رئیس جمهور موظف است به حمایت از پخش برنامه‌های رادیو، تلویزیون و اینترنت برای جمعیت بلاروس به زبان آن از طریق رادیو اروپای آزاد - رادیو آزادی، صدای امریکا، رادیو اروپا برای بلاروس و پست ادامه دهد، تصویب کرد".

در سال‌های ۲۰۱۸-۲۰۱۹ بنیاد ملی حمایت از دموکراسی در حدود سه میلیون دالر در بلاروس هزینه کرد. حداقل ۳۴ پروژه فعال راه‌اندازی کرد. بخش قابل ملاحظه پول برای آموزش فعالان جوان، تقویت سازمان‌های غیردولتی و تأمین هزینه رسانه‌های ضد لوکاشنکو صرف شد.

به نظر می‌رسید همه چیز آماده است. در این هنگام، چندزبانه وارد شد. "درست دو هفته قبل از انتخابات، کاردار جدید سفارت ایالات متحده امریکا در مینسک منصوب شد. پست معاونت سفارت، پست سنتی خاص مأموران سیا به او سپرده شد. جوک پیشتر، زمانی که ایالات متحده امریکا سعی می‌کرد خط لوله نفت را با دور زدن روسیه احیاء کند و رابطه نزدیکتر با قربانقلی بردی‌محمدوف، یکی از مستبدترین رهبران جهان معاصر برقرار نماید، در ترکمنستان خدمت می‌کرد. وقتی که ایالات متحده پس از برکناری سلوبادان میلوشوویچ تلاش می‌کرد نظم حکومتی جدید در صربستان را تقویت نماید، جوک نیز به کرواسی و صربستان فرستاده شد".

دکتر جوک بنا به ماهیت وظایف خود خلاف پیتز آکرمن نباید الهام‌بخش و سازمانگر پیروزی‌های انقلاب بدون خشونت باشد. وظیفه او اطمینان از عدم ثبات نتایج به دست آمده و آشینگتن، توسعه و تقویت آنها تا حد ممکن است. لازم به ذکر است، که محدوده مسؤلیت چندزبانه شامل کنترل کامل روند امور در بلاروس پس از لوکاشنکو می‌باشد. اما هنوز تلاش‌های طولانی مدت و همبسته آتلانتیست‌ها علیه بلاروس آشکارا مایه خرسندی کاردار و رهبری او نیست.

په‌په اسکوبار، نویسنده کتاب ارزشمند "گلوبالستان" با اطمینان قطعی گفت: "در مینسک هرگز میدان روی نخواهد داد" (در مقاله ۲۰ اگست، آسیاتایمز).

از قرار معلوم په‌په اسکوبار اشتباه نکرد. البته، این مدعا به معنای لغو عملیات بلاروس نیست.

برای درک وقایع بلاروس باید واقعه را به نام خودش نامید. "انقلاب بدون خشونت"، این دومین مرحله قابل مشاهده کودتای ضد دولتی هدایت شده از خارج است، که با تلفات نسبتاً کم، معمولاً با یکی - دو قربانی انجام می‌شود. چرا که "انقلاب" در مدت خیلی کوتاهی به نتیجه می‌رسد. چنین پیروزی سهل تنها زمانی به دست می‌آید، که در مرحله نخست عملیات، تطمیع و استخدام "نخبگان"، مقامات غیرنظامی، فرماندهان نظامی، افسران پولیس و امنیت از متوسط تا عالی در تمام سطوح با موفقیت انجام شده باشد. در این صورت تظاهرات مسالمت‌آمیز با عطر و طعم "کوکتل مولوتف" و سایر چاشنی‌ها و افزودنی‌های خوشمزه به هدف خود می‌رسد.

با این حال، ساختار دولتی "ضعیف" ایجاد شده به واسطه یک "کالخوزچی اقتدارگرا" در بلاروس، که امروز فقط به تنبلیها روش صحیح سیاسی را نمی‌آموزد، مقاومت می‌کند. هنوز به ایستادگی قادر است. بالاتر از همه، الکساندر گریگوری‌ویچ تسلیم توطئه نشد.

منبع:

<https://www.fondsk.ru/news/2020/09/01/poliglot-dzheffri-dzhuk-v-belorussii-51740.html>

۱۵ شهریور سنبله ۱۳۹۹